

**DETTIGSTE ZONDAG D. H. J.
EN EEN AVOND OM
TE GEDENKEN**

Er is niets op de aarde,
geen bloem, geen vogel,
geen korrel zand, geen druppel water,
dat niet gelooft in het leven.

Dit is het geheim van hun geluk
en van hun belaagde onschuld.
En alles ontkent dat het sterven moet.

(Charles van Lerberghe)

*Een vertrouwen in mij zegt me,
dat het leven een zin heeft en dat ik,
ondanks alles, daaraan deel heb.*

*Een stroom van liefde
draagt uiteindelijk de wereld
en die stroom is er ook voor mij,
- al zie en voel ik het misschien niet.'*

(Dorothee Sölle)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

Het leven; 3 c
Sytze de Vries/Willem Vogel

BEGROETING.

*Liefde kan niet ademen
als het aardse leven het enige is.*

*Liefde leeft van vrijheid,
van een open onbegrensde horizon,*

*van de oeverloze grootheid
van de mens die je liefhebt.*

*Liefde maakt zeker en zonneklaar
dat er eeuwig leven is.*

(Eugen Drewermann)

*Hartelijk welkom u allen
deze avond hier in Gods naam.* +

Lied.

Het leven; 2 c

SCHULD BEKENNEN.

V.: Vrede maken waar geruzied wordt -
liefde brengen waar haat bestaat -
eerlijk zijn waar bedrog regeert.

Die vertwijfelen vertrouwen geven;
die gemeden worden aanspreken
die niet tellen stem geven.

Vergeef ons om
het licht dat we doofden,
het recht dat we schonden;
om de liefde niet opgebracht,
het goede nagelaten.

A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.

BEZINNING.

A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.

*Er is weinig wat zoveel doet
als op z'n tijd rusten, niets doen.*

A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.

*Er is weinig wat zoveel zegt
als op z'n tijd zwijgen, stilte.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Er is weinig wat zoveel zicht op leven geeft
als op z'n tijd de doden gedenken.*

GEBED.

Gezongen

Lied. Gij God aanwezig in de tijden *t.: P. Verhoeven*
hier en overal, gezien gevierd *m.: Perry*
als bron van leven. Gij die met
ons zijt vanaf de moederschoot;
verhoopt, vermoed voorbij het graf,
voorbij de dood.

**A.: Mijn God ik zoek naar U,
al wat ik ben is dorst naar U,
Gij ziel van alle leven.**

Gij God de vonk die in ons brandt
als vuur niet te blussen,
als leven niet te stuiten.
Gij die Uw naam in ons geschreven heeft
Uw wil Uw wet gegrift diep in ons hart.

**A.: Mijn God ik zoek naar U,
al wat ik ben is dorst naar U,
Gij ziel van alle leven.**

GEDACHTE.

naar Psalm 1

Zalig de mensen die
niet kletsen en zwetsen
en niet te zien zijn waar
gelald wordt en gelasterd.

Zalig de mensen die
als van nature goed doen
en zich blijven afvragen:
is het genoeg wat ik doe ?

Zalig de mensen die
trouw zijn en vertrouwen geven;
voor allen die ze ontmoeten
een zegen en genade zijn.

Het spoor van eerbied dat zij
stil en in deemoed trekken
staat voor eeuwig gegrift
in het Hart van de tijd.

GEDACHTENIS.

Licht, lied

Lied. *Dat ons zorgen en werken t.: P. Verhoeven*
Ergens toe dient. m.: W. Vogel
Dat ons leven hangt aan Iemand.

**A.: Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.**

*namen van overledenen
(bv. van dit jaar)*

*Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die vergeten zijn heengegaan.*

Lied. *Dat ons schreien en lachen
Ergens toe leidt.
Onze liefde stoelt op Iemand.*

**A.: Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.**

*namen van overledenen
(bv. van dit jaar)*

*Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die omkwamen door geweld.*

Lied. *Dat ons hopen en vertrouwen
Ergens op slaan.
Dat ons lijden voert tot Iemand.*

**A.: Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.**

*namen van overledenen
(bv. van dit jaar)*

*Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die als kind het leven lieten.*

Lied. *Dat ons zorgen en werken
Ergens toe dient.
Dat ons leven hangt aan Iemand.*

**A.: Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.**

*namen van overledenen
(bv. van dit jaar)*

*Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die ons zijn voorgegaan.*

Lied. *Dat ons hopen en vertrouwen
Ergens op slaan.
Dat ons lijden voert tot Iemand.*

**A.: Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.**

HET EVANGELIE.

Matteüs 25

Wanneer alle leven tot voltooiing komt en de mens
zoals bedoeld zich openbaart - komt wat goed en
kwaad is aan het licht en zal te horen zijn:
Gij, gezegenden van de Vader, ga binnen in de vrede
die u wacht vanaf den beginne.

Want ik had honger
en kreeg van jou te eten.

Ik had dorst
en jij liet me drinken.

Ik was vreemdeling
en welkom bij jou.

Ik liep naakt rond
en jij stak me in de kleren.

Ik was ziek
en jij zocht me op.

Ik zat gevangen
en jij liet me niet zitten.

Dan zullen de mensen zeggen: Wanneer zagen wij U
hongerig of dorstig ? Wanneer hebben wij U, ziek of
gevangen, opgezocht ?
Vader zal antwoorden: Wat je deed voor de minsten
der mijnen, heb je voor Mij gedaan.

Kort naspel orgel

MEDITATIE.

De Tibetaanse monnik Sogyal Rinpoche was
voor het eerst op bezoek in Europa en schreef
later ondermeer dit als zijn ervaring neer.
*'Toen ik voor het eerst naar het Westen kwam, was
ik geschokt door de houding ten opzichte van de dood
die ik daar aantrof. Ondanks alle technologische
verworvenheden heeft de moderne westerse
maatschappij geen werkelijk inzicht in de dood of wat
er tijdens of na de dood gebeurt. Het werd me
duidelijk dat mensen tegenwoordig geleerd wordt de
dood te ontkennen en dat die niets anders is dan
vernietiging en verlies.'*

Er zijn westerse leiders die dit ten volle beseffen.
Kort voor zijn dood wees Francois Mitterand,
politicus en voormalig premier van Frankrijk,
op een in zijn ogen 'ernstige kwaal' van onze
samenleving en - wat heet - de moderne mens.
*'Hoe te sterven ? We leven in een wereld die deze
vraag schuwt en ontloopt. Vóór ons keken bescha-
vingen de dood recht in het gelaat. Ze wezen de
gemeenschap en eenieder de weg om over te gaan.
Ze gaven aan de voltooiing van het bestaan haar
rijkdom en haar zin. Misschien is de relatie tot de
dood nog nooit zo pover geweest als in deze tijd van
spirituele dorheid, waarin de mensen, in hun haast
om te leven, het mysterie uit de weg lijken te gaan. Ze
beseffen niet daarmee een wezenlijke bron, die het
leven smaak geeft, droog te leggen.'*

Kort orgel

*Die dierbaar was is heengegaan,
met name is hij in mijn hart gebleven;
de vele jaren tasten het profiel niet aan,
als littekens staan de letters er geschreven.*

*Hij blijft mij bij in de opslag van zijn ogen,
zijn zachte hand, de klanken van zijn keel
en zijn nabijheid kan mijn tranen drogen
omdat ik nog mijn leven met hem deel.*

*Wij blijven met hen omgaan en verkeren
wij delen met hen leed en lief
en door geen jaren zal hun beeld verweren,
het kent geen schade scheur of grief.*

*Zo zullen deze banden niet verjaren,
zo blijft en bloeit wat on s verbindt;
wij zullen onze doden trouw bewaren;
zij leven ongebroken met ons eensgezind.*

*(Ter herinnering aan de beminde
Nico tromp 2003)*

Het stond maandag 3 oktober in de krant die
waarschijnlijk velen van ons dagelijks lezen:
de onbevange 'geloofsbelijdenis' van een jonge
vrouw uit Veghel, zangeres, gehuwd en moeder.
*'Ik ben ervan overtuigd dat er een hiernamaals is,
een wereld waar het beter is dan hier. Ik voel de
aanwezigheid van mijn moeder nog altijd en dat kan
alleen maar als ze goed terecht gekomen is. Ze ziet
ons en ik weet dat het goed met haar gaat. Toen mijn
kinderen geboren werden heb ik mijn moeder heel
dicht bij me gevoeld alsof ze mij kracht wilde geven.
Een heel mysterieuze ervaring. Het leven is iets
wonderlijks.'* (Wilma Bierens in B.D. 3/10/05)

Sommige mensen lijken een uitgesproken groot
talent te hebben om te zien en te ervaren
wat mensen in diepte en hoogte te boven gaat,
- een heldere antenne die niet door luidruchtige
stoorzenders ontregeld of overstemd wordt.
Zoals die jonge Vlaamse kunstenares, bekend
in binnen- en buitenland, - en tegelijk een mystiek
mens die aanhoudend meeleeft en zorg draagt
voor ernstig zieke en stervende mensen.
Zij schildert haar gevoelens in kleuren uit en
zet haar gedachten in beeldende taal op papier, -
gedachten, intuïties die op de dag van vandaag
- ondanks alle zakelijkheid en oppervlakkigheid,
die met name het openbare leven beheersen -
telkens weer door mensen van allerlei slag en
levensvisie geuit en publiek gemaakt worden.

*Er is geen lege ruimte
geen zinloos bestaan
geen schreeuw zonder echo
geen hartstocht zonder geliefden.*

*Mijn ziel kan vastlopen
mijn hart kan breken
mijn lichaam kan kronkelen
in een oceaan van pijn.*

*Maar diep in mij
roept en duwt leven,
in mij hunkert eeuwigheid
die zal overwinnen en altijd zijn.*

(Claire vanden Abbeele)

Dit zijn geen heel eigen gedachten van een kunstenares;
wij horen er in terug wat hier in deze kerk
uit de mond van denkers en dichters
meer dan eens te horen is geweest.

*'Alleen het vaste vertrouwen in iets onverwoestbaars
in henzelf stelt mensen in staat te leven - al kan dit
vertrouwen en onverwoestbare voor hen een leven
lang verborgen blijven.'*

(Franz Kafka)

*'Een oervertrouwen in mij zegt me, dat het leven een
zin heeft en dat ik, ondanks alles, daaraan deel heb.
Een stroom van liefde draagt uiteindelijk de wereld
en die stroom is er ook voor mij, - al zie en voel ik het
misschien niet.'*

(Dorothee Sölle)

*'Alles wat we zien, zeggen en beleven is fragment,
deel van het Geheel. Er is geen moment zonder
eeuwigheid. Er is geen sterveling - hoe gaaf of
geschonden ook - in wie de onsterfelijke schepping
zich niet openbaart.'*

(Abel Herzberg)

Deze maand verscheen het boekje *Gelukkig zijn*
dat met de ondertitel *De monnik als model*
de hedendaagse mens en samenleving de weg wijst
om het mysterie van leven en dood zich bewust te
worden, te blijven en het te beleven.
Leven als een monnik met vaste momenten van stilte,
tijden van rust, met gevoel voor de sfeer van de
morgen, de avond, van dag en nacht; met tijden -
rustdag, feestdag - waarop mensen elkaar opzoeken en
treffen om leven en dood te vieren.
Als die monnik zonder habijt buiten het klooster
in onze maatschappij een gezicht kreeg . . .

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *Die ons schiep*
Sytze de Vries/Willem Vogel

ONDERBREKING. Brood en beker, collecte
Ter stille overweging

Er is niets op de aarde,
geen bloem, geen vogel,
geen korrel zand, geen druppel water,
dat niet gelooft in het leven.
Dit is het geheim van hun geluk
en van hun belaagde onschuld.
Alles ontkent dat het sterven moet.
(Charles Lerberghe)

Lied.

BROOD EN BEKER.

Een vonk zijn we maar;
een vonk toch van het
Licht dat niet dooft. -

Een zuchtje zijn we slechts;
een zucht toch van de
Adem die niet stokt. -

Een moment zijn we enkel;
een moment toch van de
Eeuwige die Gij zijt. -

We breken het brood:
delen ons kwetsbaar bestaan.
We drinken de beker:
delen samen zoet en zuur -

in vol vertrouwen
dat wie we zijn en wat we doen
niet als gras verdort,
als blad verwaait.

GEBED AAN TAFEL.

Lied.

*Zacht is de waterkant; 1c
Ida Gerhardt/Willem Vogel*

*Gij van wie gezegd wordt
dat Ge de mens met zorg
uit aarde hebt geboetseerd
en als een kunstenaar
Uw ziel in hem gelegd -*

*Gij die hem het leven ingeblazen
en zo met U en al wat leeft
hecht verbonden hebt -*

*Gij die geroepen wordt
wanneer de nood het hoogst is;
het leven pijn doet;
die nadert waar alles wijkt
en wordt gezien in diepe nacht.*

Lied.

Zacht is de waterkant; 1c

*Gij God en Goed,
hebt Uw ware gezicht laten zien
in leven en sterven van
die ene mens: Jezus Christus -*

*die blij en onbekommerd
keek naar vogels en bloemen;
maar moest huilen om de dood
van een kind, het verlies van een vriend -*

*die wees op de bomen en er van leerde:
al verliezen ze hun tooi en
staan ze naakt in de winter,
straks in de lente botten ze uit;
maar die met angst en beven
zijn uur zag naderen -*

*die op de berg verrukt van U
straalde van geluk,
maar op het kruis vertwijfeld
schreeuwde : God, waar ben je ?*

Lied.

Zacht is de waterkant; 1c

*Hij heeft op het laatst
met brood in zijn handen heeft gezegd:
Dit ben ik geheel en al
en ik zeg u dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis -
Leven met u gedeeld.*

*Hij droeg zijn beker over en zei:
Deel hem samen, geef hem door,
want Ik zal er pas weer van drinken,
wanneer alle leven zal zijn voltooid -
mijn leven voor u.*

*Hij kon tenslotte zeggen: Vader,
in Uw handen beveel ik mijn geest.
Tot méér is geen mens in staat.*

Lied.

Zacht is de waterkant; 1c

*Zoals hij voelde voor het leven
en ging met de mensen -
zo vertrouwd als hij was
met de Levende, zijn Vader -
had de dood geen vat op hem,
moest het leven overwinnen,
is hij ons een broeder en
God een zoon geworden.*

*Daarom vieren wij Hem,
nu we naam willen geven aan
wat wij hopen en vermoeden:
alle leven hangt aan God, die liefde is
en niets en niemand vallen laat.*

*Doe wat hij heeft gedaan.
Bid zoals hij gebeden heeft.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

A.: Mensen zacht geboren *t.: M. Zagers*
mensen hard gemaakt, *m.: W. Vogel*
wie zal ze zien zoals ze zijn
wie in hun lach het kind weer horen ?

*Hoe verder weg van de aarde,
die ons draagt, die ons voedt
en bergt in haar schoot -
hoe meer we van elkaar
en onszelf vervreemden.
Bid en aard in het leven.*

A.: Mensen van nature
zorgzaam en meegaand,
wat heeft ons van elkaar vervreemd
dat wij geweld niet langer schuwen ?

*Hoe minder we ons storen
aan het ritme van licht en donker,
morgen middag avond, -
hoe meer we gaan fladderen
en elkaar en onszelf ontvluchten.
Bid en vergeet je bakermat niet.*

A.: Zachte krachten winnen
winnen aan het eind
en liefde heeft het laatste woord,
het laatste woord leeft diep van binnen.

*Hoe meer we ons haasten,
ons laten op- en meedrijven,
en aanhoudend op jacht zijn, -
hoe minder we de tijd ons toegemeten
smaken en de Eeuwige beleven.
Bid en schep rust.*

A.: Zachte krachten winnen
winnen van de tijd,
ik hoor het fluisteren in mij
de zin van alle aardse dingen.

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR.
VOORAL HEN
DIE ONS HARD NODIG HEBBEN.
EN MOGE GOD EN GOED
ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.
AMEN.

ORGELSPEL